

Kalke eller ikke kalke?

Skrevet av Diverse

søndag 18. mai 2008 23:00 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:12

Dagbladet.no

Dagbladet 29 april 2006

Marie Simonsen:

Dato: 29. april 2006
Tittel: Hageforkalkning
Inngress: Gresset er alltid grønnere på TV.
Brødtekst: Å KALKE ELLER IKKE KALKE, det er spørsmålet. Der ligger du, din gressstut, en gang så full av liv, nå så nedtrampet og masegadd. Svind av sironen. Hvor er din grønne? Hva skal vi gjøre med deg?
Svaret står som alltid i bokhylla. Ei uke etter at jeg hadde kjøpt meg hus med hage, hadde jeg en hyllemeter med hagebøker. Rett under hyllemeterne med kokebøker, språkbøker og reisebøker. Jeg slår opp på plen og får to svar: Du må kalke, og det er absolutt totalt idiotisk å kalke.
Og jeg skjønner at jeg har beveget meg inn i et minefelt, for ikke å si ut i hagen, hvor jeg er på jorden etter mange år uten bakkestøt. Her er det fundamentalsalter på begge sider, og det aner meg at de ikke-troende har rett i sin konsentrasjon: når jeg er pallene med kalk på hagesentrene. Norsk jord er ikke så sur som kalkindustriens strømmen skal ha det til.
En ekspert sier det like ut: Kjør heller ferdiggress. Du kan danse på det samme dag du legger det, etter at ikke kan du spille rugbykamp. Og det var i grunnen akkurat det jeg hadde i tankene. En rugbykamp. Og dato etterpå. Det er en uøstelig kombinasjon på hagefester.
På den annen side mener andre at ferdiggress er dyrt og balt. Det er som silikonpupper - de ser kanskje greie ut for et rugbylag, men fensschmeckere vet de er kjøpt og betalt.
MEN: BESTEFAREN min kunne de løsluke nærmere på hver plante og blomst i hagen, tilhører jeg Gærtrude Stein-skolen: En rose er en rose er en rose. Og rosen er jeg ikke helt sikker på, til tross for at jeg slengte hekk- og hagelangs i hele oppveksten. Nå kan jeg mestens på restauranter i delstater i India, men i planterket er jeg blitt en fremmed. Hvor damstuen er forfuldet i laget av et par generasjoner er gjenstand for nåderytende familiediskusjoner. Jeg unnlater å nevne at bestefar forges prøvde å lære å kjøre bil. Han valgte å fylle hodet sitt med andre ting framfor å kunne dritche og gire samtidig. Hadde han levd i datatidderen, ville poen vært gress for ham.

Kalke eller ikke kalke?

Skrevet av Diverse

søndag 18. mai 2008 23:00 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:12

Min tilhørning er mer praktisk. Jeg vet kanskje ikke at fagebruk heter skoleveivisa ambulans, men jeg vil vite hva jeg skal gjøre med den når jeg kommer over en. Det står i boka. Eller bakene.

HAGEBÅKER FØLGER trenden når det gjelder fagebaker. De skal være lette og grønne, fulle av all bassiumidde du trenger, men ikke tør spære om. Tilgjengelige er kunnskapshagen umettelig. Hvert år dukker det opp stadig nye baker om knoller, løker, stauder, hagevann og sikkert et par med motstridende kalksyn.

Fallet har selvsagt sine superbjerner med egne avisspalter og TV-show. Hag i vei, sier Hage-Tor, som er hagens svar på Petter Schjerven, eller omvendt. De er Ingrid Espelid Hovigs uekte sønner.

som har tatt latteren og persilledusken og gjort den til industri. Begge er fryktelig blide når de er på TV og forskyrer sitt budskap. De er gladmerder som lover frelse i kunnskapens navn.

Det er lett å bli omvendt. Det begynner med ni hagespalte, så et par baker, og før du vet ordet av det, vet du hvilken kankutter som er best til alle katter. Snart blomster du hver lørdag på et hagesenter sammen med en million andre freiste. Du kjøper utstyr som kunne vedlikeholdt botanisk Hage, som virkelig kunne trengt litt vedlikehold. Du kjøper planter nok til å bedekke alle bed i Slottsparken. Du kjøper et part som med superped og rosejord, bare for å lese at Hage-Tor synes det er noe jåleri. Lag din egen jord med en neve kompostert hensegjedsel. Her! Det er slik ting jeg vil slenge om mag ved neste søndagsmiddag. Ja, ja, så kunne han latin, men visste han om tilset med kompostert hensegjedsel? Ikke det, nei.

Jeg skjønner at jeg er en som en nyrik med for mye pengar og for lite kunnskap om hva jeg skal bruke dem til. Jeg kan ikke kodene og risikerer å gå i boret. På hagesentret heiter jeg meg derfor på et tje som synes å vite hva de gjør. De snakker høyt om at det er på tide å kjøpe ny høytrykkspylver. Folk som har datt ut en høytrykkspylver er ikke amatører, tenker jeg. Men ikke får kassa avslører de seg. De kjøper flere sekker med kalk.

ALT VI HAR glemt, nå fortelles på nytt. Det holder ikke med en enkel, illustrert bok om norsk flora. Budskapet må serveres i alle multimediale kanaler med lettfattelig grafikk til. Det er øyeblikkelig visdom.

Jeg rekker ikke å lære latin før hagesentret stenger.

Bildetekst: Tegning: Fredrik Skavlan